

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XVI. Videntur/ infernas/ purgatorium/ c[o]elum differre: sicut
desperatio/ prope desperatio/ securitas differunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

auxilij & horrendus gemitus, sed nescit unde petat auxilium.
Hic est anima expansa cum Chro, ut dinumerentur omnia ossa
eius, Nec est ullus angulus in ea, non repletur amaritudine ama-
rissima, horrore / pauore / truci / sed hinc omnibus non nisi
eternis. Et ut dem simile utrumque, si sphaera transcat super lineam
rectam, quilibet punctus lineae tactus / totam fert sphaeram: non tamē
comprehendit totam sphaeram. Ita anima in suo puncto: dum tangitur
a transeunte inundatione aeterna, nihil sentit & bibit, nisi aeterna
pena, sed non manet, iterum enim transit. Igitur si uiuentibus
contingit illa inferorum poena. i. intolerabilis ille pauor & in-
conso labilis: multo magis animarum in purgatorio uidetur talis
esse poena, sed continua. Et hic est ignis ille internus multo atro-
cius, quam externus. Quod si quis ista non credit, non contemdit,
sed id tamen effecimus / quod illi ueniarum poenas / multa dicitur quod uel
ignorant vel dubitant / nimis audacter, Magis enim credendum est
experis in hijs, quam illis in experis.

¶ Sexto ad id facit auctoritas ecclesie, quae canit. Libera eorū
de ore leonis / ne absorbeat eas tartarus. Itē a porta inferi, quibus
hinc uerbis / certe uidetur significari / esse animas uelut iam in porta,
& introitu damnationis & initio inferni / quod dixi prope despera-
tionem esse, nec uana esse uerba ecclesie credo.

CON: XVI.

Videntur / infernas / purgatorium / celum differre:
sicut desperatio / prope desperatio / securitas dif-
ferunt.

¶ Siquis duras praecedentes concludit: ueras putauerit, hanc quoque
facile admittit / imo, cum in celo credamus regnare pacem, gau-
dium & securitatem in luce dei, in inferno uero contra / seruire des-
perationem, dolore, & horribile fugam in tenebris exterioribus.

Purgatorium uero sit medium inter utrumque, sic tamen ut propius sit
inferno quam celo (quia non habent gaudium & pacem, imo nihil de
celo participant. Cum ponatur esse eadem poena cum inferno, sola
duratione differente) satis patet / quod & in ipso sit desperatio, fuga,
horror & dolor. Sed addidi prope desperationem dicens / quia
tandem cessat illa desperatio. Alioquin reuera / dum est in illa anima
non sentit, nisi desperationem, non quod desperet, sed quod in tanta est
perturbatione & confusione pauoris: ut non sentiat sese spes-
rare. Solus spiritus adiuuat ibi quam maxime infirmitatem eorum in gemitibus
inennarrabilibus pro eis interpellans. Sic enim fit & tentatis in
hac uita, ut nesciant an sperent uel desperent, imo sibi desperare
videntur;

videtur: solo superflite gemitu p auxilio. Ex quo igno nō
īpi, sed alij intelligūt eos adhuc sperare, sed omitto verbosius
de ea re loqui, q̄ est obstrusū. **¶** Ma ne & mihi obj̄āt veniales
questores, q̄ sine pbatione loquor, q̄ q̄ non vt illi, assero, q̄
ignoro, s̄ d̄ disputo & quero: & eorū p̄sumptā certitudinem:
dubiā imo nullam esse contēdo.

CON: XVII.

Necessariū videtur/ animab⁹ in purgatorib⁹/ sicut
minui horrore/ ita & augeri Chan atem.

¶ Et hęc nititur p̄cedentibus tribus Condu: Sed tñ declares
mus eā, & ponamus (sicut cōpimus) animarū decedentū tria
gna. Primū earū/ quę sunt fide oīno vacuę (.i. damnatę)
has necesse ē i morte excipi summo horrore & desperatione:
iuxta illud. virū iniustū mala capient in interitu. Et iterū. Mors
peccatorū pessima, sez quia nō habēt fiduciam in deo: ideo
cōphendit eos ira. Secūdū earū/ q̄ sunt fide oīno plenę
atq̄ perfectę (.i. beatę) hos necesse ē in morte excipi summa se-
curitate & lętia, iuxta illud. Iustus cū ceciderit non collidetur,
dñs em̄ supponit manū suā. Et iterum. Preciosa in conspectu
dñi mors sanctorū eius. Et iterum. Iustus si morte p̄occupatus
fuerit, in refrigerio erit. Et causa vtriusq̄ ē, quia iniustias inue-
nit qđ timuit: timuit autē semper morte & poenā. Iustus autē
satur hui⁹ vitę/ maxime cupiuit dissolui, ideo desiderium eius
tributū est ei. Ille non dimidiauit dies suos, iste vltra perfectū
plongauit in colatū suū/ ideo qđ ille horret, iste querit/ diuersi-
ssimo studio affecti, qđ illi summus horrore est: huic ē sum-
mū lucrū & gaudiū. Terciū earū/ quę sunt fide imperfectę/
& hęc varię differētes inter plenā & nullā fidē. Credo autē non
negari ab vllō: quasdā anīas imperfectę fidei decedere, sed tñ
infra id suadebimus latius. Igitur cū imperfectio fidei sit ni-
hil aliud/ nisi imperfecta nouitas vitę in spiritu: & adhuc reli-
quū de vetustate carnis & Adę (Si em̄ esset p̄fecta non timeret
poenā, nec in uite moreretur: aut cū affectu terreo huius vitę
migraret) clarū videtur/ anīab⁹ necessariū esse, non solū tol-
lere poenas, sed etiā addere p̄fectionē nouitatis: & tollere resis-
dū vetustatis (.i. amorē vitę & timorē mortis atq̄ iudicij) nā
q̄ tūc q̄ tolleretur poena (si esset possibile) non per hanc ob-
lationē esset sana, sicut nec in ista via per ablationē poenarū
solā/ q̄s melior sit, sed p̄ additionē grę & remotionē peccati,
quare & illis primo peccatū auferendū est (.i. imperfectio fidei
sp̄i charitatis).

F